

آمپول دگزامتازون

آکوازون®

این دارو برای درمان بیماری فعلی شما تجویز شده است، لذا از مصرف آن در موارد مشابه و یا توصیه مصرف آن به دیگران خودداری نمایید.

مشخصات دارو:

هر آمپول آکوازون ۱ میلی لیتری حاوی ۴ میلی گرم دگزامتازون فسفات به صورت دی سدیم می باشد.
هر آمپول آکوازون ۲ میلی لیتری حاوی ۸ میلی گرم دگزامتازون فسفات به صورت دی سدیم می باشد.

موارد مصرف:

آمپول دگزامتازون برای موارد زیر کاربرد دارد:
شرایط آلرژیک ، اختلالات روماتوئیدی، بیماری های بافت همبند، اختلالات اندوکراین مانند نارسایی غده فوق کلیوی حاد و مزمن، بیماری های پوستی، بیماری های تنفسی مانند آسم برونشیال، اختلالات التهابی غیرروماتوئیدی، بیماری های چشمی، اختلالات و بدخیمی های خونی، بدخیمی ها و تهوع ناشی از شیمی درمانی، ترومای عصبی شامل ادم مغزی ، بیماری های نورولوژی، بیماری های کلیوی، سندرم دیسترس تنفسی، تست تشخیصی عملکرد آدرنوکورتیکال، شوک.

مقدار و نحوه مصرف دارو:

مقدار و نحوه مصرف هر دارو را پزشک تعیین می کند، تزریق وریدی به صورت رقیق نشده طی مدت یک تا چند دقیقه و یا به صورت انفوزیون وریدی صورت گیرد. جهت انفوزیون وریدی، می بایست محتویات آمپول در سرم های قابل تزریق دکستروز ۵ درصد و یا سدیم کلراید ۰٫۹ درصد رقیق گردد. محلول رقیق شده این دارو در دمای محیط به مدت ۲۴ ساعت پایدار است.

بزرگسالان:

انفوزیون وریدی متناوب دگزامتازون طی مدت ۵ تا ۳۰ دقیقه انجام می گیرد. محدوده دوز معمول در بزرگسالان روزانه ۴ میلی گرم می باشد.
به عنوان ضد التهاب، سرکوب کننده سیستم ایمنی، در اختلالات اندوکراین : داخل مفصلی، داخل ضایعه یا بافت نرم، ۲، ۰ تا ۶ میلی گرم در صورت نیاز با فواصل ۳ روز تا ۳ هفته، تکرار شود. عضلانی یا آهسته وریدی: ۵، ۰ تا ۹ میلی گرم در روز

ادم مغزی:

دوز اولیه وریدی ۱۰ میلی گرم، سپس عضلانی ۴ میلی گرم هر ۶ ساعت، تا از بین رفتن علائم. مقدار مصرفی را می توان بعد از ۲۴ تا ۴۸ ساعت کم کرد و به تدریج بعد از یک دوره ۵ تا ۷ روزه قطع کرد مگر اینکه یک تومور مغزی وجود داشته باشد که قبل از قطع دگزامتازون، باید درمان شود. دوز نگهدارنده (تومور مغزی راجعه یا غیرقابل جراحی) عضلانی ۲ میلی گرم ابتدا ۲ تا ۳ بار در روز، سپس بر اساس پاسخ بیمار تنظیم شود.

شوگ آنافیلاکتیک مقاوم به درمان: ۱۰ تا ۶۰ میلی گرم بر کیلوگرم یا ۴۰ میلی گرم وریدی هر ۴ تا ۶ ساعت زمانی که شوک پایدار است. روش دیگر، ۲ میلی گرم تزریق وریدی و به دنبال آن تزریق ۳ میلی گرم بر کیلوگرم انفوزیون وریدی طی ۲۴ ساعت است. تست دوز های بالا برای شوک بعد از تثبیت وضعیت بیمار، باید قطع شود و معمولاً برای بیشتر از ۲ تا ۳ روز ادامه نمی باید

اختلالات آلرژیک:

عضلانی ۴ تا ۸ میلی گرم به صورت تک دوز و ادامه درمان با فرم های خوراکی دارو

کودکان:

انفوزیون وریدی متناوب دگزامتازون طی مدت ۱۵ تا ۳۰ دقیقه انجام می گیرد.
نارسایی غده فوق کلیوی: ۰، ۵ تا ۰، ۳ میلی گرم بر کیلوگرم در روز، یا ۰، ۶ تا ۹ میلی گرم به ازای هر متر مربع در روز به صورت عضلانی یا وریدی، در ۳ تا ۴ دوز منقسم تنظیم دوز با توجه به پاسخ بیمار صورت می گیرد.

ضد التهاب:

محدوده دوز اولیه ۰، ۵ تا ۰، ۳ میلی گرم بر کیلوگرم در روز یا ۰، ۶ تا ۹ میلی گرم به ازای هر مترمربع در روز به صورت عضلانی یا وریدی به صورت منقسم هر ۶ تا ۱۲ ساعت. تنظیم دوز با توجه به بیماری و پاسخ بیمار صورت می گیرد.

ناسازگاری های دارویی:

دگزامتازون نباید با داتوروبیسین و دفین هیدرامین در یک سرم و یا دوکسایلام، هیدرومورفین، میدازولام، بنتوپریزول و دیفن هیدرامین در یک سرنگ مخلوط شود. همچنین با سبپروفلوکساسین، ایداروبیسین، متوترکسات و میدازولام ناسازگاری Site-Y دارد.

مصرف در دوران بارداری و شیردهی:

بارداری:

دگزامتازون از جفت عبور می کند و تا حدی توسط آنزیم های جفت به متابولیت های غیر فعال تبدیل می شود و مطابق گروه بندی FDA رده C می باشد.

شیردهی:

مشکلات خاصی در صورت استفاده از دوز پایین این دارو هنگام شیردهی مشاهده نگردیده است، به هر حال هنگام استفاده از مقادیر زیاد این دارو، به علت ترشح این دارو به شیر و امکان بروز عوارض ناخواسته در نوزاد مانند توقف رشد و یا مهار تولید استروئیدهای آندوزن، شیردهی توصیه نمی گردد.

عوارض جانبی:

مانند همه داروها، آمپول دگزامتازون نیز می تواند عوارض جانبی ایجاد کند، هرچند که در همه افراد به طور یکسان بروز نمی یابند. عوارضی که ممکن است با مصرف دگزامتازون بروز کند، عبارتند از:

عوارضی که در صورت بروز نیاز به مراقبت پزشکی دارند:

-سیسار شایع:

خونریزی چشمی، التهاب عنبیه

-شایع:

فتوقویا، پرخونی (hyperemia)، ادم قرنیه، خشکی دهان، چشم درد، سر درد

- با شیوع کمتر:

افزایش قند خون

- نادر:

سوزش، بی حسی و درد در نزدیکی محل تزریق، نارسایی احتقانی قلب، بروز واکنشهای آلرژیک عمومی یا موضعی، عفونت در محل تزریق، عدم تشخیص زمان و مکان، احساس سرخوشی، توهم، افسردگی سرخوشی، افسردگی روحی یا پارانوئید، ناپایداری ناگهانی، تاری دید و سرور رتینوپاتی مرکزی

- عوارض هنگام تزریق داخل وریدی:

آنافیلاکسی، آریتمی قلبی، فرمزی صورت یا سینه، تشنج (تزریق سریع داخل وریدی دوز بالای کورتیکو استروئیدها می تواند باعث آنژیوادم و یا واکنشهای آلرژیک، تشنج و آریتمی قلبی گردد).

بررسی الکتروکاردیوگرام و در دسترس بودن تجهیزات و داروهای اورژانسی در این موارد توصیه می گردد.

- عوارضی که در خلال مصرف طولانی مدت بروز کرده و احتیاج به مراقبت پزشکی دارند:

آکنه، آب مروارید، سندرم کوشینگ، افزایش فشار خون، بی نظمی قاعدگی، ضعف عضلانی، استریا، آتروفی بافت جلدی یا زیر جلدی، کبودی غیر معمول، خطوط بنفش قرمز بر روی بازوها، صورت، پاها، تنه، کشاله ران، احتباس مایعات و سدیم، گلوکوم، مهار رشد (در کودکان)، سندرم هیپوکالمی (ضعف و خستگی غیر معمول، ضریان قلب نامنظم و درد عضلانی)، تأخیر در بهبود زخم، افزایش فشار داخل جمجمه ای، عفونت چشمی ثانویه قارچی یا ویروسی، پوکی استخوان یا شکنندگی استخوان، پانکراتیت (تهوع و استفراغ و درد شکمی)، زخم پپتیک یا سوراخ شدن روده، ایجاد زخم در محل تزریق، ضعف عضلانی، پارگی تاندون، نازک و شکننده شدن پوست، تاری دید و سرور رتینوپاتی مرکزی.

- عوارضی که در صورت استمراز ایجاد ناراحتی باید مورد توجه قرار گیرد:

• با شیوع بیشتر تحریک دستگاه گوارش، افزایش اشتها، سوء هضم، عصبانیت، بی قراری، مشکلات خوابیدن، افزایش وزن.
• عوارض با شیوع کمتر و با نادر تغییر رنگ پوست و کاهش پیکمانهای پوستی، گیجی و سردرد خفیف، برافروختگی صورت یا سینه، سردرد، سسکسه، افزایش درد عضلانی. نکته : تغییر رنگ پوست ممکن است در ناحیه تزریق مشاهده شود.

برافروختگی صورت و سینه ۴۸-۲۴ ساعت ماندگار است.

افزایش درد مفاصل ساعاتی بعد از تزریق شروع شده و حداکثر تا ۴۸ ساعت باقی می ماند.

• عوارضی که بعد از قطع مصرف وجود آمده و نیازمند بررسی پزشکی هستند:

سندرم قطع مصرف مانند درد پشت و شکم، گیجی، غش، سردرد، تب ملایم، درد عضلانی یا درد مفاصل، تهوع، از دست دادن طولانی مدت اشتها، کاهش سریع وزن و نکته : بعد از مصرف طولانی مدت این دارو در صورت قطع مصرف با پزشک مشورت نمایید.

موارد منع مصرف:

عفونت های قارچی سیستمیک، حساسیت شدید به دارو، در صورت تزریق عضلانی در پورپورای ترومبوسیتوپنیک ایدئوپاتیک، در صورت تجویز واکسن های حاوی ویروس زنده، مالاریای مغزی. در صورت تزریق داخل مفصلی: آرتروپلاستی مفصل، اختلالات انعقادی، شکستگی، پوکی استخوان، عفونت.

هشدارها:

• این دارو در صورت وجود مشکلات پزشکی زیر غیر از موارد خاص نباید مصرف گردد.

در تزریق داخل مفصلی:

سابقه آرترو پلاستی، مشکلات انعقاد خون، شکستگی داخل مفصل، داشتن عفونت پیرامون مفصل یا سابقه ابتلا به آن، پوکی استخوان اطراف مفصل به دلایل غیر از آرتروز، مفصل ناپایدار.
• در صورت وجود مشکلات زیر منافع مصرف در مقابل مضرات مصرف آن باید توسط پزشک سنجیده شود:

نقص ایمنی اکتسابی (ایدز) بیماریهای قلبی، نارسایی احتقانی قلب، فشار خون بالا، ابتلا به بیماری نقص عملکرد کلیوی شدید، ابتلا به آبله مرغان یا سرخک، کویت، اوزفازیت، گاستریت، زخم پپتیک فعال یا نهفته، دیابت ملیتوس، عفونت قارچی سیستمیک، گلوکوم زاویه باز، بیماری کبدی یا نقص عملکرد کبدی، هرس سیمپلکس چشمی، افزایش لیپیدهای عروسی، حساسیت به کورتیکواستروئیدها، هایپرتریوئیدی، میاستنی گراویرس، حملات قلبی اخیر، پوکی استخوان، سایکوز حاد، وجود سنگ کلیوی، لوپوس اریتموماتوز،سیستماتیک، سل فعال یا سابقه ابتلا به سل (حتی تست پوستی مثبت)، میوپاتی ، هپاتیت B، اختلالات تشنجی

• در خلال مصرف این دارو نکات زیر را مورد توجه قرار دهید:

وبریت منظم پزشک و کنترل روند بهبود قطع و یا کاهش مصرف دارو باید تحت کنترل پزشک باشد. در صورت برگشت و یا بدتر شدن علائم بعد از کاهش یا قطع مصرف دارو جریان را به پزشک خویش اطلاع دهید. بیمارانی که طولانی مدت از این دارو مصرف می کنند موارد زیر باید مورد توجه قرار دهند:

• محدودیت مصرف سدیم

• استفاده از رژیم غذایی حاوی پتاسیم، پیریدوکسین، ویتامین ث، ویتامین د، فولات، کلسیم و فسفر

- محدودیت کالری دریافتی

- افزایش دریافت پروتئین

- احتیاط در انجام تستهای پوستی

- احتیاط در هر نوع جراحی یا هر نوع درمان پزشکی اورژانسی

- احتیاط در هر نوع بیماریهای عفونی جدی یا جراحتهای پیش آمده

- پرهیز از قرار گرفتن در معرض ویروس آبله مرغان یا سرخک (خصوصاً در کودکان) و در صورت مواجهه، موضوع را سریعاً به پزشک خویش اطلاع دهید.

- احتیاط در واکنشهای سوزش و یا سایر روشهای ایمن سازی و احتیاط در مواجهه با فرد دریافت کننده واکسن خوراکی ویروسی.

• در بیماران مبتلا به دیابت امکان افزایش غلظت قند خون می باشد.

- در موارد تزریق داخل موضع، در صورت ایجاد فرمزی و یا تورم و یا بدتر شدن شرایط به پزشک خود اطلاع دهید.

- مصرف طولانی مدت این دارو در کودکان به علت امکان مهار رشد توصیه نمی گردد.

-اختلال بینایی ممکن است با مصرف کورتیکواستروئید ها رخ دهد. در صورت بروز علائمی مانند تاری دید یا سایر اختلالات بینایی، بیمار باید جهت ارزیابی علل احتمالی مانند آب مروارید، گلوکوما یا بیماری های نادر مانند کوریورئینوپاتی مرکزی به متخصص چشم مراجعه کند.

-موارد نادری از واکنش های آنافیلاکتیک با مصرف این دسته داروها دیده شده است.

-درمان طولانی مدت با این دارو می تواند باعث کاهش تراکم استخوان و افزایش ریسک شکستگی استخوان و نکروز آسپتیک فمورال گردد.

-مصرف در افراد سالمند به دلیل ریسک شکستگی استخوان و افزایش فشار خون با احتیاط صورت گیرد.

تداخلات دارویی:

در صورت مصرف سایر داروها خصوصاً داروهای زیر، پزشک خود را در جریان قرار دهید:

آمینوگلیتیماید، آموتریپسین B تزریقی، آنتی اسیدها، آنتی بیوتیکهای ماکرولیدی، آنتی کولینرژیک ها خصوصاً آتروپین و ترکیبات وابسته، ترکیبات القاء کننده آنزیمهای کبدی، ترکیبات مهارکننده آنزیمهای کبدی، ریتودرین، سیکلوسپورین و سایر مهارکننده های سیستم ایمنی، ایزونیازید، کتوکونازول، متیوان، ریتودرین، ترکیبات دارویی با غذایی حاوی سدیم، سوماترپیتان، انسولین و داروهای دیورتیک (مدر) و گلیکوزیدهای قلبی مانند دیگوکسین و داروهای ضد دیابت خوراکی و واکسن های ویروسی زنده

شرایط نگهداری:

-دارو را در دمای کمتر از ۳ درجه سانتی گراد، دور از نور نگهداری و از یخ زدگی محافظت نمایید.

- دارو را دور از دسترس کودکان قرار دهید.

-تا هنگام مصرف دارو را درون جعبه نگهداری نمایید.

ساخت شرکت داروسازی ابوریحان
تهران – ایران

شرکت داروسازی
ابوریحان

Aburaihan
Pharmaceutical Co.